

عنوان مقاله:

برآورد شاخص های اپیدومیولوژیکی، مرگهای تنفسی و قلبی-عروقی متناسب به آلاینده PM10 موجود در هوای شهر تبریز (سال 1390)

محل انتشار:

دومین همایش ملی مدیریت آلودگی هوا و صدا (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

الهه زلّی - کارشناس ارشد آلودگی های محیط زیست

غلامرضا گودرزی - عضو هیات علمی علوم پزشکی جندی شاپور اهواز

محمد حیدری فارسانی - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه مهندسی بهداشت محیط

کامبیز احمدی انگالی - استادیار امار حیاتی، عضو هیات علمی علوم پزشکی جندی شاپور اهواز

خلاصه مقاله:

ذرات معلق هوا با ترسیب در کیسه های هوایی با حداقل رساندن انتقال اکسیژن از هوا به خون باعث آسیب به ریه ها سلولها و همچنین باعث سوزش و صدمه به چشم و کاهش میدان دید میگردد. شهر تبریز به عنوان مرکز استان آذربایجان شرقی در حال حاضر یکی از پرجمعیت ترین الوده ترین شهرهای ایران به شمار میرود. در این تحقیق در مرحله اول داده های PM10 بصورت خام در سال 1390 از سازمان محیط زیست و سازمان هواشناسی شهر تبریز گردآوری گردید. در مرحله بعد این داده ها توسط نرم افزار EXCEL پردازش گردید و داده های پردازش شده به مدل AIR Q داه شد. در این تحقیق از 4 ایستگاه میدان نماز مستقر در اول راسته کوچه ایستگاه حکیم نظامی ایستگاه باغشمال و ایستگاه راه آهن استفاده گردید. نتایج نشان داد که بیشترین غلظت مربوط به ایستگاه میدان نماز با غلظت 87/95 میکروگرم بر مترمکعب و کمترین غلظت مربوط به ایستگاه باغشمال با غلظت 78/33 میکروگرم بر مترمکعب بوده است. همچنین نتایج حاصل از مدل نشان داد که در سال 1390 تعداد 429 نفر مرگ قلبی عروقی در شهر تبریز به ذرات معلق کمتر از ده میکرون و موارد مرگ تنفسی ناشی از 83 PM10 نفر برآورد گردید. تمامی ایستگاه ها از نظر آلودگی ذرات در شرایط ناسالم بر اساس شاخص آلودگی هوا PSI قرارداد شدند و 21 روز در سال 1390 شهر تبریز دارای هوای ناسالم و 7 روز دارای هوای بسیار ناسالم بود. ست

کلمات کلیدی:

ذرات معلق 10 میکرون، آلودگی هوا/تبریز/مدل AIR Q 2.2.3، مرگ تنفسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/236152>

